

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. 3. 2024 v Brně **odvolání obžalované D. P., nar. XXXXX**, trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 7. 11. 2023, č. j. 3 T 68/2022-256, a v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Hlaviny a soudců JUDr. Haliny Černé a JUDr. Jaroslava Pálky rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje.

Za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovaná

D.P., narozená XXXXX, trvale bytem XXXXX, ID datové schránky XXXXX,

je vinna, že

dne 19. 2. 2019 v 23:10 hodin v rámci přestupkového řízení vedeného Městským úřadem Kyjov, odborem organizačním a právním pod sp. zn. OOP/6041/2019/464, jako provozovatelka osobního motorového vozidla značky Škoda Superb, registrační značky XXXXX, ve snaze vyhnout se peněžnímu postihu za přestupek spočívající v překročení maximální povolené rychlosti v Kyjově – Bohuslavicích, ke kterému došlo dne 28. 12. 2018 v 19:42 hodin, při vědomí, že za tento bude potrestána jiná osoba, obrátila se na obchodní společnost XXXXX, již za vyřízení celé záležitosti zaplatila 250 Kč, dle pokynů blíže neustanovené osoby z této společnosti odeslala ze své datové schránky ewp3gdh k výzvě městského úřadu odpovědní tiskopis o podání vysvětlení, ve kterém jako řidiče svého vozidla v době spáchání přestupku označila poškozenou D.B., narozenou XXXXX, trvale bytem XXXXX, fiktivně bytem XXXXX, ačkoliv věděla, že jmenovaná její vozidlo neřídila; následně obchodní společnost XXXXX, prostřednictvím blíže neustanovené osoby prostřednictvím České pošty, s.p., zajistila jednak, aby byla dne 18. 3. 2019 doručena správnímu

orgánu v Kyjově listina, v níž se osoba vystupující jako poškozená D.B. omluvila z ústního jednání a doznala se ke spáchání projednávaného přestupku, kdy tato byla opatřena jejím padělaným podpisem, a jednak, aby dne 10. 7. 2019 byla témuž správnímu orgánu doručena listina, v níž se osoba vystupující jako poškozená D.B. opětovně omluvila z ústního jednání a doznala se ke spáchání projednávaného přestupku s tím, že je připravena pokutu uhradit, kdy i tato listina byla opatřena jejím padělaným podpisem, přičemž totéž sdělení, avšak nepodepsané, bylo dne 5. 7. 2019 v 17:37 hodin zasláno z e-mailové adresy XXXXX na e-mailovou adresu podatelny správního orgánu, v důsledku čehož byla poškozená D.B. rozhodnutím Městského úřadu Kyjov ze dne 10. 7. 2019, č. j. OOP46083/19/464, které nabylo právní moci dne 14. 8. 2019, uznána vinnou z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, za což jí byla uložena pokuta ve výši 26.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, poté byl dne 26. 8. 2020 vydán Městským úřadem Kyjov jako správcem daně exekuční příkaz na příkázání pohledávky ve výši 26.000 Kč z účtu poškozené, navýšené o náklady řízení ve výši 1.000 Kč a náklady exekuce ve výši 540 Kč, který nabyl právní moci dne 10. 9. 2020,

tedy

jinému způsobila vážnou újmu na právech tím, že uvedla někoho v omyl,

čímž spáchala

přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 181 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon tohoto trestu **podmíněně** odkládá na zkušební dobu v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená **D.B.** narozená XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. bytem XXXXX, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná D. P. uznána vinou přečinem poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, protože dne 19. 2. 2019 v 23:10 hodin v rámci přestupkového řízení vedeného Městským úřadem Kyjov, odborem organizačním a právním pod sp. zn. OOP/6041/2019/464, jako provozovatelka osobního motorového vozidla značky Škoda Superb, registrační značky XXXXX, s cílem nebýt postižena za přestupek spočívající v překročení maximální povolené rychlosti v Kyjově – Bohuslavicích, ke kterému došlo dne 28. 12. 2018 v 19:42 hodin, odeslala ze své datové schránky XXXXX k výzvě městského úřadu odpovědní tiskopis o podání vysvětlení, ve kterém jako řidiče svého vozidla v době spáchání přestupku označila poškozenou D. B., narozenou XXXXX, trvale bytem XXXXX, fiktivně bytem XXXXX, ačkoliv věděla, že jmenovaná její vozidlo neřídila, následně prostřednictvím České pošty, s.p. zajistila přes obchodní společnost nezaplatic.cz s. r. o. jednak, aby byla dne 18. 3. 2019 doručena správnímu orgánu listina, v níž se osoba vystupující jako poškozená D. B. omluvila z ústního jednání a doznala

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

se ke spáchání projednávaného přestupku, kdy tato byla opatřena jejím padělaným podpisem, jednak, aby dne 10. 7. 2019 byla doručena správnímu orgánu listina, v níž se osoba vystupující jako poškozená D. B. opětovně omluvila z ústního jednání a doznala se ke spáchání projednávaného přestupku, nadto sdělila, že je pokutu připravena uhradit, kdy i tato byla opatřena jejím padělaným podpisem, přičemž téže sdělení, avšak nepodepsané, bylo dne 5. 7. 2019 v 17:37 hodin zasláno z e-mailové adresy XXXXX na e-mailovou adresu podatelny správního orgánu, v důsledku čehož byla poškozená D. B. rozhodnutím Městského úřadu Kyjov ze dne 10. 7. 2019, č. j. OOP46083/19/464, které nabylo právní moci dne 14. 8. 2019, uznána vinnou z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, písm. f) bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, za což jí byla uložena pokuta ve výši 26.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, poté byl dne 26. 8. 2020 vydán Městským úřadem Kyjov jako správcem daně exekuční příkaz na přikázání pohledávky ve výši 26.000 Kč z účtu poškozené, navýšené o náklady řízení ve výši 1.000 Kč a náklady exekuce ve výši 540 Kč, který nabyl právní moci dne 10. 9. 2020.

Za to byla obžalovaná podle § 181 odst. 1 trestního zákoníku odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, přičemž podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená D. B., narozena XXXXX, trvale bytem XXXXX, současně bytem XXXXX, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Uvedený rozsudek napadla obžalovaná D.P. prostřednictvím svého obhájce písemně včas podaným odvoláním, které směřuje do všech výroků. Soudu prvního stupně vytýká, že skutek tak, jak je popsán v rozsudku, nespáchala obžalovaná, resp. se ve výroku popsaným způsobem skutek nestal. Z provedeného dokazování totiž vyplynulo jednání obžalované pouze v tom rozsahu, že „dne 19. 2. 2019 v 23:10 hodin v rámci přestupkového řízení vedeného Městským úřadem Kyjov, odborem organizačním a právním pod sp. zn. OOP/6041/2019/464, jako provozovatelka osobního motorového vozidla značky Škoda Superb, registrační značky XXXXX, s cílem nebýt postižena za přestupek spočívající v překročení maximální povolené rychlosti v Kyjově – Bohuslavicích, ke kterému došlo dne 28. 12. 2018 v 19:42 hodin, odeslala ze své datové schránky ewp3gdh k výzvě městského úřadu odpovědní tiskopis o podání vysvětlení, ve kterém jako řidiče svého vozidla v době spáchání přestupku označila poškozenou D. B., narozenou XXXXX, trvale bytem XXXXX, fiktivně bytem XXXXX, ačkoliv věděla, že jmenovaná její vozidlo neřídila.“ Tohoto jednání se obžalovaná dopustila, jednání vyplývá z doložené emailové komunikace, datovou zprávu se jménem B. též obžalovaná odeslala, zbytek se ovšem odehrál absolutně bez jejího vědomí, tedy nic takového, co je popsáno ve zbytku popisu skutku, nezajišťovala. To obhajoba prokázala doloženou e-mailovou komunikací. Z emailové komunikace mezi obžalovanou a serverem nezaplatim.cz jednoznačně vyplývá, že obžalovaná absolutně neměla ponětí, že server nezaplatim.cz bude falšovat podpisy a psát fiktivní emaily s omluvami z [XXXXX](#). Obžalovaná vytýká napadenému rozsudku, že tento v rozsudku vůbec emailovou komunikaci (stejně jako ostatní důkazy navržené obhajobou) mezi obžalovanou a serverem nezaplatim.cz, nezmínil, nevyhodnotil a s obhajobou se vůbec nevypořádal. Tedy obžalovaná přiznává, že datovou zprávu odeslala, ale absolutně odmítá, že by zajišťovala sofistikovanou trestnou činnost popsanou ve výroku o vině. Bylo prokázáno, že obžalovaná se dopustila výhradně jednání spočívajícího v uvedení jiného řidiče správnímu orgánu. Takové jednání je protiprávní, ale dle názoru obhajoby nelze hned aplikovat předpisy trestního práva, které se užívá až jako ultima ratio, tedy jako poslední prostředek nápravy. Obžalovaná žádá odvolací soud, aby při hodnocení společenské škodlivosti jejího jednání zvážil též důkazy založené ve spise ohledně služby nezaplatim.cz, kdy obžalovaná byla systematicky udržována v domněnání, že je vše oficiální, že přidělený řidič s tím souhlasí a že tedy nic nehrozí. Tedy obžalovaná, kdyby bývala věděla, že řidič je vybrán kdesi z centrální evidence exekucí (doloženo ve spise), že o tom řidič neví, že server nezaplatim.cz bude falšovat podpisy atp.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Eva Procházková

nikdy by službu neobjednala! Naopak, server nezaplatic.cz obžalovanou uvedl v omyl, když v emailu uvedl, že se řidič přízná – což jak patrně z vyjádření p. B. nebyla vůbec pravda. Tím je snížena společenská škodlivost jednání obžalované na úroveň přestupku. Závěrem podaného odvolání proto obžalovaná navrhl, aby odvolací soud podle ust. § 257 odst. 1 trestního řádu napadený rozsudek zrušil a v rozsahu zrušení věc postoupil jinému orgánu k řízení o přestupku, protože tak již měl učinit soud prvního stupně (§ 222 odst. 2). Pro případ, že odvolací soud takto nebude postupovat, pak obžalovaná navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek pro vady rozsudku zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

3. Krajský soud v Brně jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytykávaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytykány, by odvolací soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno. Přitom dospěl k následujícím závěrům.
4. Předně odvolací soud uzavírá, že ve věci, až na výhradu v odvolacím řízení doplněných listinných důkazů, soud I. stupně ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu provedl dokazování v potřebném rozsahu a v zásadě dospěl ke správnému závěru, že paní obžalovaná se dopustila jednání, které je trestné. Bylo totiž prokázáno, že skutečně se v obci Kyjov překročením nejvyšší povolené rychlosti, byť nijak výrazně, dopustila dopravního přestupku, za který jí hrozilo uložení pokuty ve výši 500 Kč. Paní obžalovaná tuto pokutu uhradit nechtěla, a proto si na internetové síti vyhledala obchodní společnost XXXXX, na kterou se obrátila. Některý z jejích zástupců obžalované poradil, že za polovinu částky odpovídající pokutě jí zajistí osobu, která u Městského úřadu v Kyjově prohlásí, že to byla ona, kdo předmětné vozidlo namísto paní obžalované řídil. Po zaplacení uvedeného „poplatku“ pak blíže neustanovená osoba ze společnosti XXXXX, zaslala obžalované veškeré osobní údaje poškozené D.B. s tím, že je má vepsat do tiskopisu úřadu s tvrzením, že právě ona předmětné vozidlo řídila. Toto paní obžalovaná učinila a ze své datové schránky vyplněný tiskopis s úplnými generáliemi poškozené D. B. zaslala na Městský úřad v Kyjově. Na základě toho pak tento úřad vůči poškozené zahájil přestupkové řízení, a když z dalších podvodných listin zjistil, že poškozená se má k přestupku doznávat a že nechce být účastna ústnímu jednání, a poté, co z registru řidičů zjistil, že poškozená vůbec nemá řidičské oprávnění, vydal ve skutku uvedené rozhodnutí. A právě v tomto je třeba dovodit trestnost jednání paní obžalované. Byla to totiž právě ona, kdo celé přestupkové řízení vůči poškozené B. iniciovala. Přitom od samého počátku věděla, že jako řidičku udává osobu, která její vozidlo v inkriminovanou dobu zcela určitě neřídila, a že jí tím může způsobit značné problémy. Přitom musela předpokládat, že může jít i o osobu, která vůbec nemá řidičské oprávnění, a proto její postih může být daleko přísnější, než u obvyklého řidiče. Na věci nic nemění ani skutečnost, že za drobnou úplatu se dohodla se zástupcem společnosti nezaplatic.cz, že právě oni jí dodají údaje nějaké osoby, která uváděný přestupek tzv. „vezme na sebe“. Odvolací soud tak ve shodě se soudem nalézacím uzavírá, že jednání paní obžalované spočívající v uvedení v omyl MÚ Kyjov a s tím související následně způsobení vážné újmy na právech poškozené B., vůči níž neprávem bylo vedeno přestupkové řízení s vydáním rozhodnutí s citelnými tresty, je zaviněné, a to přinejmenším spáchané v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Nepochybně je tak dána příčinná souvislost mezi jednáním obžalované a způsobeným následkem v podobě již zmíněné vážné újmy na právech poškozené. Ani odvolací soud tak z uvedených důvodů nepřisvědčil námitkám obhajoby ohledně nedostatku zavinění paní obžalované specifikovaným v podaném odvolání. Jednání obžalované pak soud I. stupně rovněž správně kvalifikoval jako přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 tr. zákoníku, když nepřichází v úvahu žalované jednání posoudit případně jako přestupek, jak se domáhá obhajoba. V podrobnostech ohledně ve věci v hlavním líčení provedených důkazů pak lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku v bodech 3) až 12).

5. Soud I. stupně nepostupoval vadně ani v celém výroku o trestu. I zde náležitě zjistil všechny skutečnosti rozhodné pro stanovení jeho druhu a výše, a pokud paní obžalované uložil ještě typicky výchovný trest, a to trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, tedy v ¼ zákonné trestní sazby stanovené v § 181 odst. 1 tr. zákoníku při jejím rozpětí až na dvě léta, pak takto stanovený trest rozhodně nelze považovat ani za trest přísný, natožpak za nepřiměřeně přísný ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm e) tr. řádu, spíše naopak. Zvláště, když výkon tohoto trestu byl obžalované podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku ještě podmíněně odložen, dokonce na téměř nejkratší možnou zkušební dobu, tj. v trvání 18 měsíců.
6. Stejně tak nalézací soud postupoval správně, když podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozenou D.B., která svůj nárok na náhradu majetkové škody či nemajetkové újmy nijak blíže nespecifikovala, odkázal s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
7. Ovšem vzhledem k tomu, že odvolací soud považoval za potřebné vyhovět námitce obhajoby a doplnit dokazování o e-mailovou korespondenci mezi obžalovanou a společností nezaplatic.cz, včetně dokladu o úhradě částky 250 Kč obžalovanou na účet společnosti, kteréžto důkazy v hlavním líčení vůbec provedeny nebyly (tato korespondence nepochybně prokazuje úmysl obžalované vyhnout se odpovědnosti za přestupek), a popis skutku, o němž vlastně žádné pochybnosti nejsou, za ne zcela přesný, pokud jde o obsah všech základních znaků uváděné skutkové podstaty, tak po doplnění dokazování v tomto směru podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a sám za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 písm. b) trestního řádu nově paní obžalovanou uznal vinnou skutkem s přesnějším popisem tak, jak bylo odvolacím soudem vyhlášeno, jež shodně kvalifikoval jako přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Podle názoru odvolacího soudu takto mírně pozměněným (rozvedeným) skutkem, jenž už zahrnuje všechny základní znaky skutkové podstaty uvedeného přečinu, nedošlo k porušení zásady zákazu reformationis in peius, neboť tímto nijak nebylo zhoršeno celkové postavení paní obžalované, tj. ani v přísnější právní kvalifikaci, ani v přísnějším trestu.
8. Poté byl odvolacím soudem paní obžalované uložen shodný trest jako soudem nalézacím, konkrétně podle § 181 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon se podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na stejnou zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Takto stanovený trest považuje i odvolací soud za zcela přiměřený všem zákonným podmínkám i okolnostem, zvláště když odvolání bylo podáno pouze ze strany obhajoby.
9. Nakonec byl zopakován výrok o náhradě škody, jímž podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená D. B., narozená XXXXX, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 14. března 2024

Mgr. Petr Hlavina v. r.
předseda senátu